

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§. 13. In coniunctione familiæ ministrorum Pontificum & cohortis Imperatoris Romani ad capiendum Christum, ordinauit Spiritus S. omnipotentiae eius confessionem & redemptionis meritum, quod omnibus

...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](#)

clarare quam illum sua passio tangerebat
agnos. Porro vobis nulli SS. Patres appositi
dicas quod per hoc illudere voluerit diabolus:
& ictus patibus modisque quibus primam
nolam ierentur matrem ac primam non
hunc patrem supplicantur: eundem ierentes
& supplicant. Ipse nec metus diabolus, nec
mirisperit sed diabolus in formaliterpen-
tis fecit eum, & coeret Adam, acque in
ipso omnes eius posteros: ita similiter &
Christus, nec punit Deus, nec patitur homo:
sed deus absconditus in forma hominis,
eum supplicant, & pudore confundit.
Iudeo nomini SS. Paues dixerunt, quod
Christus salutis nolam defiderunt ostendit.
et Pater illum à calicis sui excusaret ego
unum.

I. 12. In coniunctione familie ministeriorum
Pontificis & cohortis Imperatoris Ro-
mani ad capiendum Christum, ordinavit
spiritu S. omnipotenti eius confessionem
& redemptoris meritum, quod omnibus
adserit in beneficium Iudeis & gentilium:
quia ut dicit Apostolus, nulla natura erat
inter Grecos Iudeosque distinctio.

Conclausi igitur Christus orationem suam
in illo circumstanti, que huius interuen-
tus, sibi discipulo cum, quod non exaudiri
sicut à Patre, quod Angelum illi misericordia, quod
in terra genitissimum, quod sibi facie humi prestrita-
uit faciunt, quod prae agonia, timore, &
terram tangit, fiducient, tandem
recessus ad discipulos si os sic eos alloquitur:
Ego igitur, surgite eamus: ecce qui mihi tradet
ipsos. Accedit Iudas exercitus illius dux &
militum Sarana antequam annus, qui dire-
xit illos doceat Christum invenient ab eis
capiendum. Iudas autem cum acceptissimis
cohortis, statim cum latrone &c. Adueniebat
cum militis & cohorte circumscriptus
Notandum inter ipsos tria sunt genera Rec-
tectors: quidam erant Seniores, qui licebant
Iudeos Moysi multa vigentes auctoritate, nunc
autem ex multis decedebant, & parva vel nulla
pueblichabat. Alij erant Pontifices qui de
notis taliis rebant & qui tales fuerant quam
eis enim antiquioris per omnem vitam essent
Pontifices, porro hinc aqua fecerat illos

H b h 4 12.

annales, & statim hic obarbe plura offeren-
ti, eraque insignis ad eius dignitatem tot ha-
bere Pontifices: quia in omnibus libris Mosis
non nisi vius reperiatur, & esse molitos, abusus
fuit & error huius: ex autem a: unde cameli
in concilio Ecclesiastico, plures concurserunt
Sacerdotes, vires tamen erat in eo paucus
Pontifex: & sicut scribit Iosephus ex ambi-
tione casperum Sacerdotes Principibus se
submitentes secularibus, per illos Pontificarium
ambitum, atque in tantam etiam aperte militi-
ca calamitatem, vires principes pars electio-
num pontificis instaurant, atque ut plures
sierint & haberent ipsi quos elegantur ponti-
ficium per perpetuum effectuant temporalium
anno annalem: nam annuum elegebatur
Pontifex, & illa vice in uno eodemque anno,
ut duobus favarent, ambos elegerent in pon-
tifices, quo fiebat ut aliquando infra annum
amborum munere fungerentur: & ita impal-
lione Domini duo facti sunt, Annas & Ca-
phas.

Erat hoc tribunal ecclesiasticum, in quo
trahabantur negotia Religionis, sicut modo
tribunali Episcopi: sed duæ requirebantur. Dux re-
conditiones. Prima quod quantum ad lentes: quinque
nam, non poterant illam promuntare, ad
condonarem condemnato processu instituto: tiones in
quocirca directum pilato: Nobis non licet inter-
tribunali
stere querendis: vel qui Ecclesia nosse immiserit: Iudeo-
causa sanguinis: vel coquod hanc illi aucto-
rum ec-
clesiastica Romanis alementant Imperatores. Se-
cunda erat quantum ad populum: quanvis
co-
eum auctorizarem habiente sufficientem ca-
pienda causa Religionis, attamen Roma-
nis Senatoris, eo quod illis plene non fieret,
non illis volunt concedere armorum vultum,
tude necessarium erat ut in granieribus
negotii copias polvihant auxiliare a curia
Præficiis, vel brachio legi.

Etiam & alij Gubernatores in statu Seculari
qui regnum moderabantur tempore Qyan-
do Iudea superiorum non agnoscet, rege-
bantur in temporalibus a proprio populo, qui
Judices erant, Reges vel duces: quando vero
Romano subiacuit Imperio, Imperatores hoc
sibi attribuerunt populi regnum: & quinque
in principio nominales habentur Guberna-
tores cum titulo Regum, etiam tamen tributariorum
qualiter Turea erat Regis: (alij erant Herodes
& Archelaus) porro hoc est: quod: alios illi

regimini subsistere decesserunt, non cum
titulo Regis sed procuratoris sive praefidis
Romani, sicut modo protegebat gubernatores,
atque tempore Tiberii Imperatoris ad hanc
ludicrumpresidentiam elatus est pontius pilat-
tus. Ad hunc spectabat ad arcam alienus
capturam quam Pontifices intendebant, tecum
illis concedere cohortem, ut illam eum per-
ficio muniri perficerent. Itaque capturam
Christi Pontifices decreuerunt Iudeorum traditio-
nem ministros quatuor per illos manda-
verunt executioni: & cum illi armis non pra-
valerent nec brachio seculari, cohortem obti-
uerunt armata, quam illis integrum exercitus
concessit. Cohors constabat milibus mille
ducentis & quinquaginta: quia centurias
Quid sit complebatur quinquaginta, & quælibet
cohors, centuria viginti quinque milites: quibus si
ministris addas bout fieri, numerum exce-
deret mille quingentorum, itaque ad Christi
capturam & ligaturam omnes conspiravit, &
conveniunt omnes, Iudei & Gentiles, de
Hierusalem & de Roma, Pontifices Caiphas
& Annas, Praefectus Pilatus, armati & inermes,
ministri & cohortes, arma, gladii, fusiles &
laterne, & merito, quis patro & mors Christi
omnium saluti proficiebat. Non est distinctio
Iudei & Greci.

Quare nonnulli, quare familiæ Pontificis
cum coniungere voluerunt cohortem brachio faciliatis.
Ter tata, singularis, quid opus erat tanta multitudine, vt
turba ad hominem caperent vicum, armisque detinue-
tum? Nonnulli respondent quod sicut Ponti-
fices eorum non poterant morti ad dicere, nec
similiter ex imperi proibitione poterant
capere, in causa mortis sine brachio faciliatis.
Alij arbitrariant eos hoc fecisse me contra se
tantum omnem itam populi provocarent, &
occasione darent qua cuncti intus contra
illum depulerent querimus, solentes ostendere, non solum esse Pontifices & Phariseos, qui
Christi capturam intendebant, illique pro-
cessum formarent, sed quod etiam Romani
conspirarent. Alij id dicunt eisque quis nisi
timelant ne sorte quis seditionis exsurgere de
populo, eo que tanquam seditionis accuerat,
quocirca ut ab hoc se periculo liberarent
Romani, coniuncti habere copias volue-
runt. Alij proferant, quod populum timerent,
quem fecerant Christo super modum, ad-

dicunt: & hoc aperte inserviret evangelio,
dicendo: Timebant veri pleni. Ego re-
decretum in hoc veneror Dei singulare quo
hec capture tanto fieri apparuit, eum
vincium hominem pauperem & simplicem
ipsi quid agerent, ignoravent & haec ad
ne Christi faterentur omnipotentiam, regi
judicarent in Christo præter commissum
homini naturam aliam esse formidabilem
quandoquidem immos ipse soles ut
matris militum copys que duo milia &
centos excellebant, timorem inuenient
vnde uidebatur illis omnis haec preparatio
necessaria quæ Christum apprehendere
littera ita claram, ut comitatus tuus
adduceret vadecim viatorum, pauperum
languentium, & discalectorum: quia enim
hoc erat nisi fateretur quod in toto illo no-
talem agnoscere possetarem, ut mihi tem-
etu stipati adeo copioso, se securos ad eam
capturam non arbitrarentur.

Super omnem hanc multitudinem & circu-
litum militum argu appetivum ad Chri-
stum capiendum impetrabat Judas factus es-
rum dux generalis, & totam hanc cohortem
turbansque ministeriorum ipse dirigebat, quia
omnes sequerantur precedentem. A Pontifici
bus ministri accepérat, atque à Praefecto
hotem: ut autem flagiti hinc communis
sacrilegio, singuli languini communis
effusione, & omnes aduersum corpus illud
Diuum furorum suum explicant aeribus
misericordiam omnibus factis beatis
Verumtamen licet Judas tantum militum
cingatur catena, formidat, anque illi
Teneat eum & dñece cause. Nolla hec comi-
tatem negligentia, prudenter & fortiter mani-
lli incipiatur, cautele vobis ab illo, uncope-
tum capite iudicio & industria, ut mat-
terias fugiens non deludat. O legem
lexilegam, ut etiam vel innitus sonus
non eius facti poterit & sapientiam. Num
hoc ies latet, quod dñece tanta prædicta
populi multitudine, eo quod omnium regni
sui opera ad illam detinendam & capientem
quia tanta potest posseitate ut nescire oculis
ventis imperet, & quiete, & mari munit
tempelluo, & continuo gravissimam undam
malaciam. Teneat eum: Infulen huic omni villa
idum diabolos increpantem, qui timore pro-

tenet de corporibus aufugiebant. Sola ver hoc d. Marcus omnem fuisse hanc Iude
 "bi sui virtute vidi ego educentem eum de solicitudinem, ut caperent eum & prudenter" (2) a his
 "spelchio mortuos etiam quattuoranos: (a) cuditore, quia Pharisei pecuniam illi recaudo,
 "et invenientem Angelos & collam illi ad obse- venditionis non soluerunt sed solumento
 "quoniam properantes, cohobentem satellites qui soluendam spoponderant. Et pauci sunt pecuniam" Marc. 14.
 "miseris manus illi felinebant. Favere ne- illi dare tali conditione ut eum illis tradaret,"
 "quintime traditor velis nolis eius potentiam: quod si non tradaret, non erat quod aliquid ab
 "Ducite caute: & similiter peruerterebat nebulos, illis recipere speraret, & inde orta eius est
 "infamia eius agnoscet sapientiam. Notum tanta solicitudine, tantaque diligentia, ne pro
 "sit nobis hoc, ait cum esse sapientissimum;
 "cum videlicet abstrusas revelantem cogitationes,
 "cumque die quondam eum lapidibus obirebatur,
 "et asteo deorsum precipitare conarentur,
 "huius facinoris anchoras sic obicebant, ut
 "modum ignorarent, quo rectam possent viam
 "carpare: non enim tales illi parabant laqueos
 "ex quibus se sapientia sua non posset extirpare.
 "Vidi ego die quondam dum illi mulierem
 "offerent adulteram, ceteratus virum hac viam
 "eum possit in aliquo carpare, quod tali
 "modo sua se sapienti preminuerit, ut vnu
 "poli alienum, qui regam adduxerant, confusi
 "difficerint, ipse vero maniferit immunitum, ut
 "in illam legem paciam exercere nequievint.
 "Ducite caute. Tuncbat Iudas ne forte manus
 "coram elaberetur, ut alias videtur esse de
 "manibus capere voluntum se ripienere:
 "nde tamam illi summis curam, quia probet
 "eum coquidetur. Opinatur Venerab[us] Beda &
 "Hieronymus, Iudam iniquum in Christum
 "credidisse, imo prodidisse quod est Necro-
 "manicus, & hac accomiante arte vnu-
 "mous deluso irridere.
 Accedunt igitur ad locum: bi Dominus erat
 "pro grandi armorum & laternarum strepitum:
 "Cave gladiis & fuscis inquit. D. Matthaeus,
 "velut ait D. Marcus: Cum gladiis & lignis:
 "vel. com. D. Iohannes: Cum laternis, fuscis,
 "armis: & omnes convenienti: quia ut diximus,
 "equi Pontificium portabant fusiles & ligna:
 "qua arma non ferrebat: etenim haec illis ferre
 "non illicetum. Cohors autem adera: Cum
 "gladiis & armis: & omnes habebant faces &
 "lucernas, quia nocte erat: solus autem proditor
 "Iudas nec arma ferrebat nec laternas: quia cum
 "processus procedebat, nam illo-premo-
 "nerat illum le illis in pacis osculo traditur:
 "quo ad eum accederet ut eis illum quis
 "effet iniuraret. Porro arcta ferrebat certe
 "nequa, nam arena erant anaricis & cupidili:
 "tus, que cuncta pertingunt: nam ita notauit

§. 14. Oculo salutat Iudas Dominum, atque
 illi: Aue: quia in hoc verbo principium
 accepit hominum cum Deo reconciliatio:
 Et ita principio rostris redemptio finis
 correspondet, tametsi modis diversis.

N e forte milites vel ministri aberarent (3) &
 in persona qui Dominum erant capturi,
 hoc illis dederat Iudas caput signum, oculum felicis pacis. Dederat autem traditor
 signum dicens: Quemcumque cibularius fuero,
 ipse ei procedens dico: Aue Rabi, ipse cibularius
 et eum. Nequissima fuit illa in abligentia huius
 Iudee perverstus, & non toleranda nequit.